

**Кому дісталися
призи від
«Волині» с. 13**

Герої не вмирають!

**Щоб знищити повстанську
«Волинську Січ», фашисти
застосували танки, авіацію
і бронепотяги**

Розповідь про ці події – на **с. 6**

Репортаж із поліської глибинки

Фото Олександра ПІЛЮКА.

Складав цю мапу чоловік за розповідями односельців, старших за нього.

Розгортає чоловік клейонку в редакції, а на ній... намальована карта

Цей факт і покликав у дорогу наших журналістів у Камінь-Каширський район – на місце, де колись в урочищі Дуби був хутір Коноплиця, пам'ять про який зберіг Степан Приходько **с. 8–9**

**Дорогі наші захисники,
славні воїни – нащадки
українського козацтва!**

Ви – опора держави, надія на довгоочікуваний мир та спокій в наших домівках. Ваша любов до Батьківщини, готовність до самопожертви, вірність військовій присязі – запорука миру і щасливого майбуття на рідній землі!

Ми пишаємося вашою сміливістю, волею та віддаємо шану вашій звитязі! Хай духовна сила та мужність завжди живляться любов'ю та підтримкою близьких і рідних. Вони на вас чекають! Ми всі на вас чекаємо! Повертайтеся живими!

Добра і щастя, козацького здоров'я і світлої долі! Зі святами Покрови Пресвятої Богородиці, Днем захисника України і Днем українського козацтва!

**З повагою
Ірина
КОНСТАНКЕВИЧ,
народний депутат
України.**

РЕКЛАМА

**Не дайте
поганому зору забрати мрію!**

15.10 → Ковель
16.10 → Горохів
17.10 → Ратне
29.10 → Любомль
31.10 → Ковель

**Заслужений лікар України
Анатолій Совва**

**ЦЕНТР
ВІДНОВЛЕННЯ ЗОРУ
АНАТОЛІЯ СОВВИ**

Прийом за попереднім записом:
0 800 331 331
дзвінки з усіх операторів безкоштовні
м. Луцьк, проспект Волі, 52

Пряма мова

Тарас ЧОРНОВІЛ,
політолог, про збіг дати
відведення українських
військ із днем народження
Путіна

Це вже про інтелектуальний та політичний рівень зеленої команди Президента. Вони навіть не задумалися, що дата, на яку їм наказали з Москви відвести українські війська з облаштованих і укріплених позицій у голе поле без укриття й умов для перебування, – це 7 жовтня, день народження кремлядського карлика. Російські дипломати вирішили зробити подарунок своєму божку, а Зеленський радісно відповів: «Всього буде ісполнено в лучшем виде, дядя Вова!»

eVoda ДП «Евода Трейд» КП «Луцькводоканал»
просп. Соборності, 25
067-332-28-00

**Повірка лічильників води
БЕЗ ДЕМОНТАЖУ**

Ми проводимо повірку лічильників холодного та гарячого водопостачання без демонтажу лічильника та без порушення пломб надавача послуг та виробника лічильника:

- встановлюємо камеру на лічильник води,
- підключаємо проливну установку до трубопроводу,
- проводимо вимірювання лічильників води,
- відправляємо дані в ДП «Волинстандартметрологія».

25 хвилин потрібно на проведення процедури повірки на місці
Повірка проводиться лише при централізованій подачі води та на справному сантехнічному обладнанні.
Вартість послуг 260 грн

НОМЕР ЕФЕКТИВНОЇ РЕКЛАМИ
050 994 9907

4 820230 060058

Доброго дня вам, люди!

14 ЖОВТНЯ
День захисника України

Фото busk-rda.gov.ua.

«Ми ще вийдемо на свої кордони»

Світло падає лише на мікрофон, що стоїть у центрі сцени. Але поки вона порожня. Лише штатив і чорний фон навколо, що робить концертний зал ТРЦ «Промінь» якимось чесним і відвертим. І кожного з нас, що сидять на 650 стільцях, і тих, які нетерпляче метушаться у проходах: місця вистачає не всім

Людмила ВЛАСЮК

А внизу, під стіною, очікуючи на свій вихід, посміхається Сергій Жадан. А люди все добігають, проходячи повз автора, і завмирають від побаченого лише на своїх кріслах. Існує тільки голос. Він звучить від імені тих, хто на лінії фронту, із окупованих територій. Голос, що наростає разом із емоціями.

Від маленьких дітей до поважних бабусь із паличками. Усі вони прийшли послухати читання віршів Сергія Жадана, які відбувалися у межах II Міжнародного фестивалю «Фронтера».

«Важливо триматися разом, дихати одним повітрям, дивитися очі в очі. Не боятися говорити. Не боятися слухати», — тембр його голосу заворює і ніби справді ламає умовні кордони, які ми ставимо один перед одним. Усі, затамувавши подих, слухають...

— Ми шукаємо нині мову, яка допоможе нам порозумітися. Пе-

Фото із фейсбук-сторінки «Фронтери».

Коли свою поезію читав Сергій Жадан, існував лише голос: емоційний і заворюючий.

редусім — поміж собою, — сказав поет. — Усі наші фестивалі, зустрічі й презентації — відчайдушна, наполеглива спроба виворитись. Потреба мати голос та бажання бути почутим.

«Ви готові читати вголос так пристрасно, ніби цілуєтесь із власним видихом, ніби освідчуєтесь кисневі своєї країни?» — продовжує, ніби звертаючись до нас, поет.

А далі по наростаючій лінії — вірші про любов, війну, красу і смерть, про країну. Його голос говорить за нас усіх.

«Ще ніжність така болюча, ще зима непомітна. Такий час, коли всім бракує спокою і терпіння. Небо перед снігопадами — як псяче сухе піднебіння. Небо все бачить, в небі ховаються чорні мадонни. Ми ще тут, ми ще вийдемо на свої кордони».

Маневицька вчителька вирощує поліську екзотику та в'яже ляльки

Шиття, в'язання й вишивання — захоплення всього життя педагога із півстолітнім стажем із села Куликовичі Євгенії Тарадюк

Юлія МУЗИКА

Переїнявши від сусідських дівчат лише елементарні вміння з рукоділля, вона сама опанувала різні види в'язання, навчилася виготовляти вироби за схемами.

— Найчастіше шила й в'язала речі для своїх двох доньок та двох синів, — усе, що тільки можна було, на нитки розпускала, — розповідає Євгенія Тарадюк, зауважуючи, що такий хист їй дуже згодився за скрутних часів в 1990-ті роки, — тоді в її сім'ї всі виглядали модно завдяки маминим вмінням рукам.

В'язаний одяг часто отримували в подарунок від бабусі Євгенії і її п'ятеро онуків, а доньки і собі змалку захопились шиттям — одна з них обрала професію модельєра одягу, інша — швачки. А виготовити, приміром, ошатну в'язану ляльку чи інші оригінальні сувеніри можуть і школярі Куликовичівської школи, які і на уроках, і на гуртку охоче займаються із Євгенією Андріївною творчістю.

Та не тільки рукоділля вдається вчительці — рясно квітує й плодоносить все, що посаджене й доглянуто її золотими руками. А окрім традиційних

Фото Юлії МУЗИКИ.

Євгенія Тарадюк зі своєю першою вив'язаною лялькою.

декоративних та овочевих культур, щороку вирощує вона і «поліську екзотику». Цьогоріч, наприклад, приємно здивували пані Євгенію врожаї кавунів і арахісу.

Завітайте на свято великої шкільної родини!

2 листопада о 10.30 відбудеться урочистість з нагоди 50-річного ювілею школи села Веселе Луцького району Волинської області. Запрошуємо випускників усіх років та педагогічний колектив.

11 ЖОВТНЯ

Сонце (схід — 7.35, захід — 18.34, тривалість дня — 11.59).

Місяць у Рибак. 13—14 дні Місяця.

Іменинники: Олександр, В'ячеслав, Марія, Ілля.

12 ЖОВТНЯ

Сонце (схід — 7.37, захід — 18.32, тривалість дня — 11.55).

Місяць у Рибак, Овні. 14—15 дні Місяця.

Іменинники: Іван, Трохим.

13 ЖОВТНЯ

Сонце (схід — 7.39, захід — 18.30, тривалість дня — 11.51).

Місяць в Овні. 15—16 дні Місяця.

Іменинники: Григорій, Микола.

14 ЖОВТНЯ

Сонце (схід — 7.40, захід — 18.28, тривалість дня — 11.48).

Місяць в Овні, Тельці. 16—17 дні Місяця.

Іменинники: Роман, Віра, Михайло.

15 ЖОВТНЯ

Сонце (схід — 7.42, захід — 18.26, тривалість дня — 11.44).

Місяць у Тельці. 17—18 дні Місяця.

Іменинники: Андрій, Костянтин, Ганна, Борис.

У Скобелці відзначили «зважених та начитаних»

Акцію із такою незвичною назвою проводили протягом літа в бібліотеці-філії цього села, що на Горохівщині. До участі в ній охоче долучилися учні місцевої школи, і неординарний проєкт їм дуже сподобався

Лариса ШЕВЕЛЯ

Нещодавно тут підбили підсумки і визначили найактивніших читачів. У номінації «Найважчий учень» серед молодших школярів переміг третьокласник Василь Бондар — юний книголюб осилив 4 кілограми 999 грамів літературних творів. Серед учнів 5–6 класів із результатом 6 кілограмів 520 грамів тріумфувала Діана Названська, а поміж ровесників із 7–8 класів перемогу здобула восьмикласниця Софія Василюк (2 кілограми 876 грамів).

У номінації «Найважчий клас» першість вибороли п'ятикласники, адже разом подужали 26 кілограмів 110 грамів улюблених книг. Переможцем названо й третій клас — 10 кілограмів 544 грами мудрості.

Усіх юних розумників нагородили дипломами й призами, які придбав постійний спонсор бібліотеки, голова громадської організації «Разом за власне майбутнє» Володимир Мороз. Сподіваємося, нинішні школярки й надалі залишаться активними і вдумливими читачами, а згодом стануть свідомими й небайдужими громадянами України.

Погода

«Осіннє безумство розлило в повітрі немов по новій скатертині чай...»

Юрій Іздрик каже, що цієї пори ми маємо все, що потрібно для щастя

За прогнозом чергового синоптика Волинського обласного гідрометеоцентру Надії Голі, **11 жовтня** — **мінлива хмарність, без істотних опадів**. Вітер південно-західний, 7–12 метрів за секунду. Температура повітря вночі — 4–9 градусів тепла, вдень — 11–16. **12-го** — **мінлива хмарність, без істотних опадів**. Вітер південно-західний, 7–12 метрів за секунду. Температура повітря вночі — плюс 6–11, вдень — 15–20 градусів тепла. **13, 14, 15-го** — **мінлива хмарність, без опадів**. Вітер південний, 5–10 метрів за секунду. Температура повітря вночі — плюс 5–10, вдень — 16–21 градус тепла.

За багаторічними спостереженнями, найтепліше 11 жовтня було 1979 року — плюс 23, найхолодніше — 1949-го — мінус 3 градуси.

У Рівному 11 жовтня весь день буде хмарним. Ранковий дощ закінчиться ближче до полудня. Ввечері він піде знову, але буде вже слабший. Температура повітря — 7 — 14, **12-го** — 8–18, **13-го** — 10–20, **14-го** — 9–2, **15-го** — 10–19 градусів тепла.

Ведуча рубрики
Людмила ВЛАСЮК.

Тел. 72-51-02

Точка зору

«З відходом на міфічні, неіснуючі позиції 2016 року ми втрачаємо близько 30 населених пунктів і низку абсолютно принципових ключових висот»

Заява експрезидента України Петра Порошенка

Тижень тому Україна під тиском Росії погодилася на так звану «формулу Штайнмаєра». Нібито заради зустрічі в Нормандському форматі. І що? Дати зустрічі — нема. Росіяни вимагають закріпити свою формулу в українському законодавстві. «Бойовики» продовжують обстріли. А Кремль знову заявляє, що «их там нет»

Замість всеохоплюючої дорожньої карти, згоду на яку ми спільно з німецькими та французькими партнерами майже витиснули з Росії кілька років тому, країна опинилася перед перевернутою логікою Мінських домовленостей... Російською логікою.

І особливу тривогу викликає обговорюване розведення військ. З відходом на міфічні, неіснуючі позиції 2016 року ми втрачаємо близько 30 населених пунктів і низку абсолютно принципових ключових висот. Там кожен метр політич кров'ю українських героїв. І тепер військових готують до того, щоб вийти з облаштованих позицій взимку в чисте поле.

Прокраїнсько налаштовані місцеві жителі — теж шоковані. Вони бояться розправи.

Влада має сказати суспільству правду хоча б через пів року після президентських виборів. Що простих рішень — нема. Що мир — це «просто припинити стріляти» — брехня. Що завершити все швидко — неможливо. Я сам колись мусив це визнати.

Пропоную сім кроків, які варто зараз зробити, для того щоб уникнути російської пастки.

Перше. Наполягати на принципах «спершу — безпека», «нічого не погоджено, поки все не погоджено» і «тільки через безпеку до виборів».

Друге. Сумнозвісна «фор-

«Там кожен метр політич кров'ю українських героїв».

«**Що простих рішень — нема. Що мир — це «просто припинити стріляти» — брехня. Що завершити все швидко — неможливо. Я сам колись мусив це визнати.**»

мула Штайнмаєра», оскільки вже на неї погодилася влада, має розглядатися лише як складова «дорожньої карти» виконання Мінських домовленостей. Включно з виведенням російських військових, техніки та зброї, роззброєнням незаконних мілітарних формувань, переходом українсько-російської ділянки кордону під наш контроль.

Третє. Відведення — лише за умови сталого і всеохоплюючого припинення вогню. Лінія розмежування зафіксована у Мінську 19 вересня 2014 року. Росія та бойовики мають повернути нам

зараз дві з половиною тисячі кілометрів.

Четверте. Моніторингова місія ОБСЄ має отримати безперешкодний і повний доступ до всієї окупованої території та встановити постійний контроль над неконтрольованою ділянкою українсько-російського кордону.

П'яте. Слід створити підгрупу з питань кордону в рамках Тристоронньої контактної групи у Мінську.

Шосте. Наполягати на розгортанні багатонаціональних миротворчих сил на всій території окупованого Донбасу на підставі рішення Ради Безпеки ООН.

Сьоме. На території ОРДЛО має бути відновлено оподаткування в рамках правового поля України, а також фінансову і банківську системи, повернуто українську власність, як і записано все чітко в Мінських домовленостях. Лише це дасть підстави і можливість повною мірою відновити соціальне забезпечення регіону. ■

Фото eurosolidarity.org

Погляд

Олег КРИШТОФ, редактор відділу листів і зв'язків із читачами «Газети Волинь»

БАТЬКИ ПРОДАЛИ КОРОВУ, ЩОБ КУПИТИ ШКОЛЯРЕВІ КОМП'ЮТЕР

Я був одним із тих щасливих дітей 1990-х, хто міг похвалитися восьмибітною ігровою приставкою. Цей шедевральний витвір китайської промисловості подарував мені свого часу не одну радісну годину. Щоправда, рівень тієї радості залежав від двох факторів. Перший — наявність нового картриджа, бо «шпіляти» вже «затерті» ігри — не надто захопливо, другий, не менш важливий, — чи було з ким обговорити всі ці віртуальні баталії. Так-от, одним із тих, у кого шрами від поєдинків у Mortal Combat вже проступали на обличчі, був мій товариш Володимир Гаджемурра

Його підкованість у тодішніх IT-технологіях була настільки високою, наскільки це видавалася можливим у той час і в тій точці планети. А жив Володя десь за три кілометри від мого села на хуторі Загатка, що на Львівщині (кажуть болота у цій місцевості колись загатили козаки із війська Богдана Хмельницького, від цього і назва). Вже не ймовірним видається той факт, що ще наприкінці 1980-х у його оселі з'явився перший персональний комп'ютер ZX Spectrum. Батько, який сам склав за схемами цю машину, може й несвідомо, визначив долю своєї дитини. Коли одного разу товариш сказав мені, що хоче бути програмістом, я подумав: «А чого б ні? Я теж хочу». Щоправда, мої плани розбилися об перше знайомство з мовою програмування BASIC, яке влаштував мені Володя. У нього ж це захоплення витіснило чимало інших аспектів життя. Наприклад, замість того щоб після уроків ганяти м'яча, він через день ходив у Берестечко, за десять кілометрів від дому, де вже був комп'ютерний клас. А коли його однокласники збиралися на екскурсію в Київ чи Карпати, хлопець просив батьків купити книгу із програмування. І ті погоджувалися. Такий педагогічний підхід не завжди поділяли інші. А коли родина Гаджемурів продала корову і на виручені гроші купила комп'ютер синови-дев'ятикласнику, то деякі односельчани вже відверто насміхалися: мовляв, «замість худоби купили дитині забавку»... Далі у біографії мого товариша було ще чимало нелогічних моментів. Наприклад, він, доволі успішний студент університету, відмовився вступати на магістратуру і пішов... в армію (згодом, правда, цей крок не видавався йому таким вже й логічним). Потім звільнився з доволі благополучної роботи інженера на волинській Укрпошті й подався підкорювати столицю.

Нині Володимир Гаджемурра — співробітник міжнародної компанії Ubisoft, що займається розробкою комп'ютерних ігор. Вона має студії в Європі, Америці та Азії і налічує до десятка тисяч співробітників. Цій фірмі належить авторство таких серій ігор, як Assassin's Creed, Far Cry, Watch Dogs та інших, що приносять повні жмені щастя вже сучасним дітям, та й деяким дорослим також. ■

РЕКЛАМА

Видалення аварійних дерев.
Тел. 067 332 38 92.

ПРОДАЮ
ПИЛОМАТЕРІАЛИ

(є у наявності, а також на замовлення): балки, крокви, дошки обрізні та необрізні, рейки монтажні. Вироби з дерева на замовлення. Доставка.

Тел.: 09557212004, 0684110458.

НА РОБОТУ В ПОЛЬЦІ
ПОТРІБНІ ЧОЛОВІКИ, ЖІНКИ
(СІМЕЙНІ ПАРИ)

Є багато вакансій. Висока заробітна плата.
Хороші умови.

Тел.: 0950065238, 0665298726.

Резонанс

ЧОМУ ПОЛІЦЕЙСЬКИЙ ПУСТИВ СОБІ КУЛЮ?

Учора вночі о 3-й годині 40 хвилин інспектора чергової частини Рівненського міського відділу Національної поліції знайшли мертвим із вогнепальним пораненням голови

Валентин СТАВСЬКИЙ

За повідомленням відділу комунікації відомства, під час несення служби колеги старшого лейтенанта поліції почули підозрілий звук у кімнаті для затриманих осіб. На місці виявили колегу без ознак життя. За попередніми даними правоохоронець застрелився з табельної зброї.

Мотиви скоєного з'ясовують відповідні служби.

За цим фактом розпочато досудове розслідування за попередньою правовою кваліфікацією ч. 1 ст. 115 Кримінального кодексу України.

34-літній чоловік в органах внутрішніх справ прослужив 13 років, а на займаній посаді чергового —

майже 3. До виконання службових обов'язків ставився добросовісно, суттєвих зауважень від керівництва не отримував. У нього залишилися дружина і двоє малолітніх дітей. Командування та особовий склад головного управління Національної поліції в Рівненській

«**У правоохоронця залишилися дружина і двоє малолітніх дітей**»

області висловлюють щирі співчуття родині загиблого.

Щодо ймовірної причини самогубства правоохоронця, то як основні версії слідство розглядає побутові конфлікти і фінансові труднощі. ■

Політика

ПАШИНСЬКИЙ — ЗА ГРАТАМИ. ПАРУБІЮ ПРИГОТУВАТИСЬ?

7 жовтня Печерський районний суд Києва заарештував колишнього депутата Верховної Ради України Сергія Пашинського на два місяці без права внесення застави

Василь РОГУЦЬКИЙ

Таким чином суддя повною мірою задовольнила клопотання Державного бюро розслідувань (ДБР). Політика арештовано у справі про застосування ним вогнепальної зброї ще аж у 2016 році під час суперечки з водієм мікроавтобуса В'ячеславом Хімікусом.

Пашинський назвав повнення цієї закритої справи «примітивною помстою» екс-заступника глави Адміністрації президента часів Віктора Януковича Андрія Портнова, з яким «ДБР щонайменше координує свої дії». Підозрюваний також заявив, що упевнений у своїй правоті та законності своїх дій. «Ніч, п'яний кримінальний елемент загрожує дружині, б'є тебе пляшкою по голові, — будь-яка людина в такій ситуації зобов'язана захищати свою сім'ю і себе», — написав у Facebook колишній депутат.

Цей арешт викликав неабиякий резонанс. Колишній секретар Ради національної безпеки і оборони (РНБО) Олександр Турчинов назвав це рішення суду політично zaangażованим. А заступник голови партії Ярослав Юрчишин заявив: «Є всі підстави вважати, що керівництво ДБР намагається всіяко вислужитися

У чорному списку наближених до Кремля ЗМІ фігурують неугодні Москві імена: Сергій Пашинський, Олександр Турчинов, Андрій Парубій, Петро Порошенко...

«Ще категоричнішою була відома журналістка Соня Кошкіна, назвавши рішення суду таким, яке «абсолютно не має нічого спільного з правом».

перед новою владою, відкриваючи безліч політично вмотивованих справ, як-то проти Андрія Парубія за події 2 травня в Одесі». Юрчишин наголосив, що навіть немає сум-

нівів, що рішення про арешт Сергія Пашинського буде оскаржене в апеляції.

У партії «Європейська Солідарність» зазначили, що «влада стала на помилковий шлях,

прикриваючи провали у зовнішній політиці «серіалом з посадами», попередньо анонсованих і зрежисованих поплічниками Януковича», натякаючи на того таки Портнова.

Ще категоричнішою була відома журналістка Соня Кошкіна, назвавши рішення суду таким, яке «абсолютно не має нічого спільного з правом». На її думку, попри «суперечли-

вість персони Сергія Пашинського», «політичне підґрунтя усієї цієї історії зрозуміла кожному». Підстав для арешту не було, — усі ці роки Пашинський не ховався від слідства, брав участь у слідчих експериментах і добровільно пройшов «детектор брехні».

А далі Соня Кошкіна робить страшний, за її ж словами, висновок: «Посадка» Пашинського цілком вкладається у нову зовнішньополітичну логіку України. Логіка ця називається «мир будь-якою ціною». І має не тільки воєнну, а й ідеологічну складову, в рамках якої було б дуже добре показати нашим північним сусідам, що офіційний Київ ніби розкаюється за «гріхи Майдану», шкодує про початок операції АТО на Сході і таке інше. Грубо кажучи, потрібні цапи-відбували. Депутат від опозиційної тоді «Батьківщини», який виступав у перших рядах на Майдані, причому у найчорніші дні 18–20 лютого, глава Адміністрації Президента при в. о. Президента Турчинову, який буквально не залишав лінії фронту, на цю роль підходить ідеально...

Ті ж реванш та капітуляція. Тільки вид збоку — зі сторони судової системи, яку при Петрі Олексійовичу реформували-реформували, але так і недореформували.

За цією логікою, Пашинський буде не один. Усі підстави переживати є в Андрія Парубія. «Голови» Пашинського та Парубія (а може, ще й Турчинова) — шикарний подарунок для росіян. Особливо коли посадка відбувається у ... день народження Володимира Путіна. Цікавий збіг, правда? Як натяк на наближення нової Переяславської ради. На цей раз — фатальної для країни. ■

Професіонали

Ковельські співаки вразили присутніх своїми голосами.

Чимало друзів редакції прийшли привітати зі святом колектив Миколи Вельми.

Фото з сайту Ковельської міської ради.

ництвом Миколи Вельми ніколи не зраджував і не зраджує.

Протягом 80 років «Вісті Ковельщини» були і залишаються справжнім літописом міста Ковеля та району. Перегорнути сторінки з минулого присутнім допомогли ведучі

«Правдиве, фахове та відповідальне слово — це ті орієнтири, яким колектив редакції під керівництвом Миколи Вельми ніколи не зраджував і не зраджує.»

заходу та гості, які розповідали про найяскравіші моменти своєї дружби з газетою. Святкового настрою учасникам зібрання додали виступи мистецьких колективів — гурту районного будинку культури «Колорит», директора школи мистецтв Андрія Мигулі, солісток студії естрадного співу «Надія» Софії Шави та школи мистецтв — Анастасії Смаль. ■

Пряма мова

Олег ПОКАЛЬЧУК, соціальний психолог, не вірить, що в Україні можлива поява справжнього лідера — вождя нації:

«Той час пройшов. Ми бачимо за раз, що симулякри значно успішніші. По-перше, вони дешевші. По-друге, ефективніші. Більше подобаються громадянам.»

«Реальний лідер своєю працею доводить, що треба іншим людям поводитися так, як він, і теж працювати. З цим якось складно. Що це за лідер, який змушує працювати?»

«Я не бачу, на жаль, ознак того, що маса буде «проливати кров, піт та сльози», як це було при Черчиллі.»

Газета «Вісті Ковельщини» відзначила 80-ліття

Минулого тижня колектив часопису приймав вітання від своїх численних читачів, колег-журналістів, поштовиків, друзів

Петро МАКАРУК

Перший номер видання вийшов 4 жовтня 1939 року під назвою «Прапор Леніна». У серпні 1991-го міськрайонка от-

римала сучасну назву «Вісті Ковельщини». Упродовж 33 років її очолює заслужений журналіст України, авторитетний у державі газетяр Микола Григорович Вельма. Він упевнено три-

має редакторське кермо попри дуже непрості часи, які зараз переживає паперова преса. Правдиве, фахове та відповідальне слово — це ті орієнтири, яким колектив редакції під керів-

БІЛЬШЕ
ЧИТАЙТЕ
НАС
НА САЙТІ

volyn.com.ua

Сіль землі

Поводир національної ідеї — легендарна капела «Посвіт» — святкує 30-річчя

Напередодні Покрови Пресвятої Богородиці і Дня створення Української Повстанської Армії у жовтні 1989-го заснував хорувий колектив один з організаторів Народного Руху України на Волині Ростислав Григорович Кушнірук

Лариса ЗАНЮК

До створення хору, який би відродив репресовану пісню, Ростислава Григоровича підштовхнула пам'ять про брата Апполінарія, якого каральна машина НКВС вбила за участь в Українській Повстанській Армії, не лишила й могили, а також знищила чотирьох двоюрідних братів, двох сестер. Родину ж (батьків Ростислава Григоровича і його з сестрою) вивезли у Росію на спецпоселення.

Протягом довгих 14 років у тайзі серед снігів, важко працюючи на лісоповалі, українські націоналісти Кушніруки вижили, вистояли, дочекались реабілітації, щоб повернутися на рідну Волинь. На виселенні Ростислав Григорович був і ковалем, і водієм, але його співова душа пам'ятала українську пісню і бриніла від музики. Її ази він освоїв сам — за бібліотечним «Самоучителем» навчився грати на гармошці, акордеоні, баяні, організував самодіяльний колектив, став завклубом.

А після реабілітації у 1968-

Фото: Костя ГАРБАРЧУКА

І на дев'ятому десятку літ Ростислав Кушнірук поспішає на репетицію.

му, прибувши на батьківську землю і тут брав активну участь у художній самодіяльності, здобувши вже професійну музичну освіту. Ще студентом створив у Скобелці Горохівського району хор, який за рік засвітився на обласному конкурсі.

Як виношував у душі «Посвіт», Ростислав Григорович пригадує з трепетом. Він мріяв про колектив, у якому українська пісня лилася б із духовної й з патріотичної душі кожного співака. Таким і став його «Посвіт», за давньою назвою свічки у поліській оселі, — і освітив душі передчуттям Незалежності Держави. Його творив уже не той аматор у засланні, а зрілий музикант, гро-

Подібних до цієї хорової капели в Україні годі й шукати. У їхньому репертуарі — близько 200 творів, з якими побували в багатьох куточках України і закордоння на фестивалях повстанської пісні та урочистостях з нагоди державних свят.

Фото: із сайту Палацу культури Луцька

Унікальним хором, який поєднав пісню патріотичні душі, тепер керує Алла Гас.

мадський діяч, педагог, диригент, композитор.

Тоді це було його новаторством, бо ще повстанській і патріотичній пісні несміливо відчиняли двері. Чимало випробувань випало на її долю. На початку 1990-х, коли й колядки боялися слухати, не те що співати, цей патріотичний колектив виводив на публіку заборонені пісні, які багато десятиліть жили у немирущій пам'яті народній.

Довго не могли посвітяти знайти приміщення для репетицій. Часто співали на вулиці, прикриваючись від дощу парасолями, а тоді під свою опіку їх покликав Юрій Войнаровський, директор Палацу культури. І досі «Посвіт» співає

у цьому затишному приміщенні.

Подібних до цієї хорової капели в Україні годі й шукати. У їхньому репертуарі — близько 200 творів, з якими побували в багатьох куточках України і закордоння на фестивалях повстанської пісні та урочистостях з нагоди державних свят. Ростислав Григорович із гордістю пригадує, як на 50-річчя УПА «Посвіт» мав честь уперше виступати в Національному палаці «Україна» на запрошення Бориса Шарварка і співати Гімн, потім бували там не раз. У Польщі з «Посвітом» освячували могили українським повстанцям. А найважче морально вони почувалися, каже засновник колективу, перед

першими виборами у Верховну Раду. Саме тоді відбувалося становлення незалежності нашої держави, і «Посвіт» своєю творчістю висвітлював національну ідею, пробивав глибу нерішучості. Чого варто було вийти на публіку під національним прапором у руках одного з лідерів волинського Руху Олександра Юрченка.

У 1997 році капелі «Посвіт» присвоїли звання «народна аматорська». Учасників різного віку у всі часи тут єднала любов до української пісні, чи це народна, історична, козацька, повстанська, патріотична, чи духовна, чи й таких відомих композиторів, як Микола Лисенко, Михайло Вербицький, Денис Січинський, Микола Леонтович в обробці Ростислава Кушнірука і волинських композиторів. Величезна заслуга капели у тому, що повернула з небуття (чи із забуття) чималий пласт національної культури, дала нове життя повстанським, стрілецьким пісням. Адже саме завдяки «Посвіту» вперше на Волині зазвучав гімн «Ще не вмерла України...», а також повстанська «Ой, у лузі червона калина», а «Не пора, не пора» на слова Івана Франка та інші стали відомими широкому загалу.

— Уже три роки художнім керівником і диригентом колективу є Алла Гас, яку обрали за відповідність критеріям: знання справи+духовність+патріотизм — наголошує засновник колективу, заслужений працівник культури України Ростислав Кушнірук. А сам він у поважному віці і далі поспішає із села Княгининок на концерти та репетиції у Луцьку та піклується про своє дітище, наразі запрошує волинян відзначити пісню ювілей свого славного колективу.

У Палаці культури Луцька 12 жовтня, в суботу, о 15.00 на вас чекає святковий концерт до 30-річчя народної аматорської капели «Посвіт». Вхід вільний. ■

Актуально

Що вас більше влаштовує: пільга чи субсидія?

Громадянам, які хочуть отримати державну допомогу готівкою, потрібно до 15 жовтня написати заяву в управління соцзахисту населення за місцем проживання

Евгенія СОМОВА

Як повідомила заступник директора департаменту соціального захисту населення Волинської облдержадміністрації Людмила Сірбіненко, родинам, які вже одержували її готівкою і не мають заборгованості за комунальні послуги, її знову призначать у грошовій формі. Тим же, хто має борг, Ощадбанк самостійно з їхніх рахунків переказуватиме кошти надавачам комунальних послуг.

Виплату субсидій здійснюватимуть місцеві органи соціального захисту населення.

Тим, хто працює, їх перерахуватимуть на відкриті раніше рахунки в Ощадбанку. Однак якщо особа хоче отримувати допомогу «живими» грошима для оплати ком послуг в іншій фінансовій установі, їй потрібно звернутися із заявою в управління соціального захисту, а також надати реквізити рахунку в уповноваженому банку.

Тим, хто не має рахунків у визначених державою фінансових установах, виплатуватимуть монетизовану субсидію через Укрпошту за адресою, вказану при

зверненні до органів соцзахисту. Людмила Сірбіненко пові-

Якщо громадянин захоче отримувати пільги у готівковій формі, йому потрібно особисто звернутися із заявою до управлінь соціального захисту населення за місцем реєстрації (проживання) не пізніше 15 жовтня нинішнього року.

домила, що зимову субсидію розраховуватимуть у жовтні на основі доходів, отриманих у першому-другому кварталах 2019-го.

Зазначимо, що зміни, внесені урядовою постановою в серпні цього року, чіткіше регулюють нарахування субсидій родинам, де є пільговики. Тож волинян просять визначитися, що хочуть одержувати: пільги чи субсидії. За словами Людмили Сірбіненко, з 1 жовтня пільги на оплату комунальних послуг також будуть у двох формах — у готівковій та безготівковій. У безготівковій призначатимуться усім охочим

в автоматизованому режимі через Ощадбанк аналогічно до субсидій. Для цього він вестиме персональний облік пільговиків і коштів, які

надходять на рахунок кожного із них. Потім гроші переказуватиме управителям об'єднань співвласників багатоквартирних будинків, виконавцям послуг. Якщо громадянин захоче отримувати пільги у готівковій формі, наголосила пані Людмила, йому потрібно особисто звернутися із заявою до управлінь соціального захисту населення за місцем реєстрації (проживання) не пізніше 15 жовтня нинішнього року. Однак, зауважила, така форма отримання пільг вимагає самостійної 100-відсоткової оплати за надання житлово-комунальних послуг.

Для автоматичного розрахунку пільг і уникнення розбіжностей у персональних даних необхідно надати управлінням соцзахисту за місцем реєстрації (проживання) номери своїх мобільних телефонів, а також у разі зміни адреси місця реєстрації або складу сім'ї (одруження, розлучення, народження дитини) повідомити органи соцзахисту. ■

НОВИНИ КРАЮ

ВИНУВАТЕЦЬ КРИВАВОГО ВБИВСТВА САМ ЗІЗНАВСЯ У СКОЄНОМУ

В ізоляторі тимчасового тримання Рівненського районного відділу Національної поліції перебуває житель села Шпанів, який 6 жовтня позбавив життя 40-річного мешканця обласного центру

Валентин СТАВСЬКИЙ

Правоохоронці встановили, що у гості до уродженця Костопільщини, 51-літнього жителя села Шпанів приїхав на 11 років старший рівнянин. Разом розпивали алкоголь. Коли наближався вечір, гість попросився залишитися заночувати через пізній час.

Як розповів поліцейським господар помешкання, він провів знайомого до однієї кімнати, а сам пішов спати в іншу. Вночі, прокинувшись, помітив відкриту порожню шухляду тумбочки, де він зберігав 3000 гривень. Тож пішов на розбірки до свого гостя. Між чоловіками виник конфлікт, під час якого житель Шпанова металевим совком наніс понад 10 ударів по голові і тулубу 40-річному рівнянину. Зі слів кривдника, потерпілий був при свідомості, тож невдовзі пішов спати. А вже вранці господар виявив свого гостя без ознак життя і втік у Костопільський район. Однак через деякий час прийшов у райвідділ Нацполіції і зізнався у скоєному. Чоловіка затримали, помістили в ізолятор тимчасового тримання і повідомили про підозру в умисному вбивстві. ■

ПОБИЛИ, ЩОБ... НЕ СПОКУШАЛА КАВАЛЕРІВ

В одному із сіл Горохівського району від ревнощів постраждала 15-річна дівчина

Лесі ВЛАШИНЕЦЬ

Юну особу підстергли, вирішивши покарати нібито за спокусництво кавалерів аж троє її подруг. Кажуть, від жорстокої помсти на тілі юнки надовго залишаться сліди, бо ж били по голові.

Сталася трагедія в цьому районі і в помешканні села Лемешів. Вечірньої пори жінка знайшла свого співмешканця в одному з підсобних господарських приміщень з петлею на шії. У селі про 41-річного Сергія, який наклав на себе руки, люди розказують тільки хороше, що був роботязкий, доброзичливий. Два місяці тому в нього народилася донечка. Тільки б жити... ■

ПРАЦЮВАВ НА ІНОЗЕМНУ СПЕЦСЛУЖБУ

Володимир-Волинський міськрайонний суд, розглянувши справу про обвинувачення 24-річного мешканця Іваничівського району у державній зраді, визнав чоловіка винним

Наталка МУРХЕВИЧ

З'ясовано, що він, перебуваючи на території іншої держави та потрапивши в поле зору її правоохоронних органів як правопорушник, в липні 2018 року надав добровільну усну та письмову згоду співробітнику закордонної спецслужби на конфіденційне співробітництво, обравши собі псевдонім. Діючи у такий спосіб, волинянин вступив в агентурні відносини зі спецслужбою та створив умови для здійснення розвідувально-підривної діяльності іноземним спеціальним службам на території України.

Суд визнав його винним у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 Кримінального кодексу України. З урахуванням особи обвинуваченого, його щирого розкаяння у вчиненому та його з'явлення із зізнанням до правоохоронних органів, відповідно до ч. 2 ст. 111 Кримінального кодексу України, чоловіка звільнено від кримінальної відповідальності. ■

Більше новин — на сайті VOLYN.COM.UA

■ Герої не вмирають!

Щоб знищити повстанську «Волинську Січ», фашисти застосували танки, авіацію і бронепотяги

26 вересня 1943 року німці здійснили чергову спробу ліквідувати відділи УПА в Свинаринських лісах

Фото Сергія НАУМУКА.

Іван АНТОНЮК,
Микола АНТОНЮК

Протягом німецької окупації славнозвісна «Січ», що базувалася в лісах поблизу Свинарину Турійського району, неодноразово зазнавала ворожих нападів.

У травні заходи щодо ліквідації українських повстанців у цьому районі очолив штурмбанфюрер СС Плятте. Йому підпорядковувалися всі поліцейські сили краю, охоронні війська тилу та навіть окремі фронтові частини Вермахту, які перебували в тилу на відпочинку.

Усю територію Волині поділили на оперативні відтинки, за якими закріпили механізовані військові групи. Наступ почала рожищенська механізована група, яка 16 травня 1943 року ліквідувала застави УПА в селах Солотвин нині Ковельського району та Вітоніж нині Рожищенського району. Відбулося ще декілька боїв, і німці перейшли до активної оборони. Зокрема, збільшили чисельність гарнізонів у Ковелі, Володимирі-Волинському, Любомлі, Рожищі, Іваничах, Турійську та Голобах.

У червні на Волинь прибув обергруппенфюрер СС Еріх фон Бах, який отримав завдання «знищити повстання, а цілий простір опанувати пропагандивно і господарчо».

Відтак почалася операція з ліквідації відділів УПА. Вона складалася з чотирьох етапів. На першому мали провести потужну пропагандистську кампанію та знайти союзників. Далі слід було сформувати ударну бойову групу з піхоти, бронетехніки (в тому числі бронепотягів) й авіації. Безпосередньо у знищенні «Волинської Січі» брали участь десятки літаків, 2 бронепотяги, 20 одиниць бронетехніки, декілька охоронних рот 25-ї дивізії угорської армії, 107-й польський шуцманшафтбатальйон, Горохівський остлегіон УНАКОРУ (Українського національного козацького руху), дві охоронні роти 162-ї Тюркської піхотної дивізії, чотири польські партизанські загони АК під командуванням Яструба, Сокола, Петруса та Корда і три козачі полки охоронних військ Вермахту.

Відтак на значній частині Волині почалися бої. Проте літній німецький наступ не виконав поставлених завдань. Еріха

фон Баха було відкликано, а на його місце призначили обергруппенфюрера СС Прюцмана — колишнього командира СС і поліції регіону «Росія-Південь».

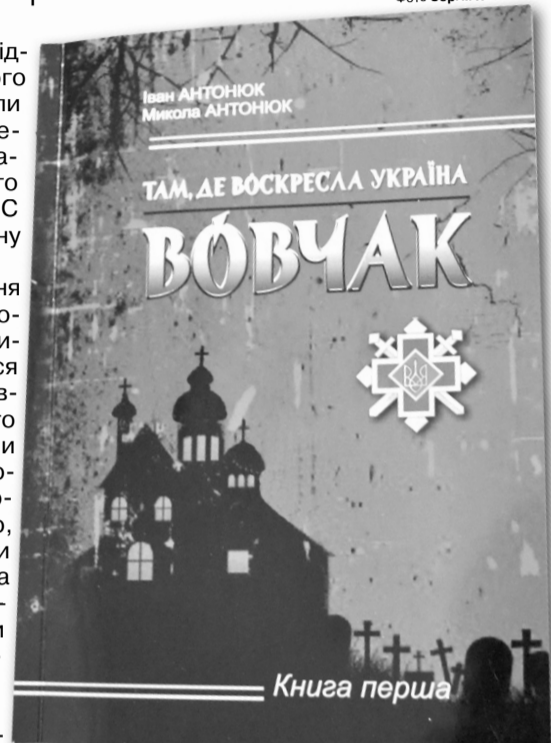
5 вересня 1943 року в околиці села Засмики (нині злилося із селом Грушівка Ковельського району) прибули курені УПА під командуванням Голубенка, Лисого, Щуки-Шабатури та відділ «Помста Полісся». Уже через два дні вони зіткнулися з німецькою автоколоною. Повстанці знищили 5 (за іншими даними 40) і захопили в полон 11 гітлерівців. Трофеями упівців стали 4 важкі кулемети, 70 гвинтівок, боєприпаси й амуніція.

Наступного дня німецька частина чисельністю 1500 чоловік вступила в бій із загонами «Озеро» та імені Богуна. Артилеристи сотні Розважного під-

« Еріх фон Бах, який отримав завдання «знищити повстання, а цілий простір опанувати пропагандивно і господарчо».

били танкетку і пошкодили радіозв'язок на бронепотязі, який стояв на залізничній станції Турійськ. Ще одну танкетку підірвав стрілець Вовк, мешканець села Гаруша нині Турійського району. Але сили були нерівні, і повстанці відступили.

У дводенних боях німці втратили 298 солдат убитими та пораненими. Загибло та померло від ран 50 повстанців. Лише в селі Вербичне нині Турійського району захоронено 14 стрільців із чоти Миколи Логвинського (Лісового). Ще понад 30 загиблих відправлено в село Кустичі для подальшого перепоховання в селах Ковельського, Старовижівського, Ратнівського та Любомльського районів.

Історико-краєзнавче дослідження Івана та Миколи Антонюків вийшло у видавництві «Терен» у 2019 році

26 вересня німці здійснили ще одну спробу ліквідувати «Січ». Близько 900 окупантів вели наступ у напрямку сіл Береськ — Синявка — Мочулки. Бій розгорівся на лінії сіл Береськ — Хорохорин. Ворог атакував трьома шеренгами. У першій ішла польська поліція, в другій козаки та вірмени, а в третій — німці з угорцями.

Бронетехніка зупинилася на півдорозі до сухого болота, поливаючи повстанців кулеметним вогнем. На допомогу береській чоті прибули сотня Карпа, артбатарея Розважного та окремі рейдуючі відділи куреня Мороза. Залишивши на полі 22 вбитих, німці відступили. Втрати повстанців становили близько 120 чоловік убитими та важкопораненими.

З наближенням лінії фронту бої припинилися. Поляки почали шукати нових союзників, а німці — шляхів порозуміння з УПА. Політичне керівництво «Волинської Січі» також переглянуло свою стратегію. 15 жовтня 1943 року заборонено проводити акції проти мельниківців, 27 жовтня — проти поляків, 28 жовтня — вступати в бої з угорцями, словаками і литовцями.

Насувався новий ворог — червоні партизани. ■
З книжки «Там, де воскресла Україна. Вовчак».

Більше 1,5 тисячі волинян купили газ на зиму за акційною літньою ціною в рамках акції «Твоя енергонебезпечність». Луцький район став лідером серед районів і навіть обігнав обласний центр, бо 356 тамтешніх мешканців придбали газу на понад 3,2 мільйона гривень. Найактивніші клієнти в Луцьку — 349 споживачів, Ковелі — 142 та Нововолинську — 97.

У Луцьку 18-річний студент одного з училищ допоміг 7-літньому школяру, який загубився, дістатися додому. Бабуся хлопчика уже почала пошуки та звернулася за допомогою до патрульних. Як виявилось, дитина помилково сіла в один із тролейбусів та потрапила на вулицю Даньшина іншого кінця міста. Заплаканого хлопця на зупинці помітив студент. Поспілкувавшись, він з'ясував, що той має записаний номер мобільного бабусі, тож зателефонував жінці, а потім сам привіз «згубу» родичці.

■ З Україною в серці

ОСТАННІЙ ПОСТРІЛ ПОВСТАНЦЯ ПЕТРА СОЛОДУХИ

Фото istpravda.com.ua.

Таке не можна забути, хоч трапилось те в далекому дитинстві, на третій рік по війні. Жила наша сім'я на хуторі Тростянка, неподалік урочища Вовче і дороги, яку називали Широкою. Нині вона усунула заросла молодим лісом. Ще ближче до до того шляху стояла хата Кошелюків. З їхнім сином Сяньком ми дружили, хоч він був від мене старшим більш як на рік

Андрій БОНДАРЧУК

Героїчні історії вояків УПА надихнули на подвиг воїнів АТО.

Енкаведисти обережно почали переходити дорогу. І тут ми почули якийсь приглушений звук, а за ним вереск:

— Застрелілся, сволоч! Вот гад...

Ми не стали випробовувати долю і поповзли, потім навкарачки, тоді пригинцем по дну сухої канави — подалі від страшної веремії. І лише коли опинилися в хаті Сянька, з нас почав виходити морозний переляк...

Вже на другий день стало відомо, що вбитий відчайдух — наш недалекий сусід Петро Солодуха, молодий юнак, повстанець, який останнім пострілом

Вони, пам'ятаю, весною і взимку прибували на машинах, залягали неподалік від нашої хати і чекали на бій. Однак повстанці, шкодуючи населення, не зробили жодного пострілу і німецькі солдати без єдиного пострілу покинули хутір. У ліс піти вони побоялись.

На другий день ми з Сяньком зайшли на місце, звідки вів вогонь наш сусід. Це був неглибокий рівчак. Молодий зелений моріжок навколо нього викосило кулями.

За розповідями, тіло Петра Солодухи чи то рідні, чи побратими викрали і захоронили невідомо де. Нині встановити щось про долю вояка неможливо: родичів не залишилось, а моя спроба віднайти щось в архівах (окрім згадки в матеріалі Оксани Суцук) дала нульовий результат. Можливо, тому, що героїчну смерть повстанців, яку вони обирали при безвиході, аби не потрапити в руки костоломів, владі не вигідно було показувати, фіксувати в документах. Є й інші загадки: що штовхнуло хлопця на такий відчайдушний вчинок — напасти одному на кількох енкаведистів? Відомо, що ті супроводжували пошту, серед якої була чимала сума грошей. Вочевидь, їх потребував не особисто Петро, а провід побратимів, які вже перейшли в підпілля. Але хтось тоді мав інформувати його про таку нагоду, день і час? Це теж загадка, як і місце його вічного спочинку. Така була пора. Та навіть нині, вже при незалежній Україні, є безліч безіменних могил героїв, які тоді, у важку пору, знаючи що їх чекає, у далеко не рівному двобої із сильним, жорстоким і підступним ворогом, не шкодували свого життя, аби хоч трохи наблизити перемогу. Місце вічного спочинку багатьох поки що залишається таємницею: енкаведисти боялись їх і мертвими. Епізод про останній бій Петра Солодухи частково використано у моїй художньо-документальній повісті «Покута». ■

«Героїчну смерть повстанців, яку вони обирали при безвиході, аби не потрапити в руки костоломів, владі не вигідно було показувати, фіксувати в документах.»

дав прощальний сигнал: вмираю за волю України. Хата Солодух стояла через одну від нас, на великому узвишші, у ліщиновому гайку. На час прощального пострілу Петра її вже не було (згоріла під час бою повстанців з енкаведистами). Звідси до неї було близько 800 метрів. З плином часу риси обличчя Петра в моїй пам'яті стерлись, деякі деталі загубились. Але загалом пам'ятаю, як цей веселий повстанець при зброї у 1943 році приходив до нас на вечорниці. З кишені діставав жменю мідних автоматних «жолудів», сипав, на мою безмежну радість, у дитячу пригоршню, аби я погрався, а потім забирав. Пізніше разів 2–3 заходив повечеряти. Вночі, бо вже було небезпечно. Власне, тоді, до приходу других советів, хуторяни майже не остерігались німців, тут була своя влада. Німців я бачив лише двічі.

По дорозі зрідка проїжджали вантажні машини, на той час рідкість. Вважалося за щастя вчепитися ззаду за борт і, навіть висячи на руках, проїхати хоча б метрів двадцять. З насолодою вдихали бензиновий дим. А щоб машина пригальмувала, викопали неглибокий рівчак, а самі ховались у придорожній канаві, зарослій вільшаником. Як тільки машина стиснула хід, ми, немов молоді хорти, доганяли її і чіплялися за борт.

Так було цього разу. Здалеку зачули гудіння мотора, причаїлись у засідці і визираємо. Ах, яка невдача! В кузові сидять військові. А з ними не пожартуєш. І ось машина майже рівняється з нами. Раптом за нашими спинами з густого вільшаника, кроків за двадцять, застрекотав автомат. Машина немов спіткнулась і замовкла. Вочевидь, шофера скосила куля. З кузова сплигнули військові, один повис на борту. У відповідь із протилежного боку дороги, де також була канава, вони відкрили вогонь. Ми лежали ні живі ні мертві, оралі носом землю, воліли заритися в ній, мов кротки, бо над нашими головами з обох боків летіли свинцеві джмелі.

Так тривало з пів години. Та раптом в автоматний стрекіт і одиночні бахкання «десятки» (гвинтівка з магазином на десять набоїв) вплелось басовитіше гавкання ручного кулемета (тодішні діти добре знали стиль «розмови» різного виду зброї). Де він узявся в енкаведистів — чи то допомога наспіла, чи то несправність якась була — хто зна. Небавом автомат невідомого стрільця замовк. Кулемет ще двічі гавкнув і теж затих. Впала незвична тиша. І тут, мабуть, старший з енкаведистів першим порушив її:

— Бросай оружие! Выходи!

З протилежного боку стиснено почулося:

— Я ранений...

НОВИНИ КРАЮ

ПОДРУЖЖЯ ВРЯТУВАЛИ З ПАЛАЮЧОГО АВТОМОБІЛЯ

Минулого понеділка після 7-ї години до чергової частини головного управління Національної поліції у Волинській області надійшло повідомлення про дорожньо-транспортну пригоду на автодорзі, сполученням Устилуг — Луцьк — Рівне поблизу села Забороль Луцького району. На місце пригоди виїхала слідчо-оперативна група поліції

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Попередньо встановлено, що ДТП трапилася за участі легковиків «Тойота Ауріс» та «Тойота Авенсіс». Водії іномарок та двоє пасажирів «Тойота Ауріс», серед яких 5-річна дівчинка, отримали тілесні ушкодження. Постраждалих госпіталізували у лікарню. Всі вони — жителі Волині. Про це інформує відділ комунікації поліції Волинської області.

Як з'ясувалося згодом з повідомлення на сайті Тростянецької об'єднаної територіальної громади Ківерцівського району, в дорожньо-транспортну пригоду потрапило, зокрема, подружжя — жителі села Тростянець Віталій і Марія Потарась, їхня донька Єва. Відомо, що знайшлося чимало чужих людей, які стали донорами, оскільки потрібна була кров. ■

ЗЛОДІЙ МОЛОДИЙ, АЛЕ ВЖЕ З ДОСВІДОМ

За наполегливої позиції прокурорів Луцької місцевої прокуратури суд обрав запобіжний захід у вигляді тримання під вартою 16-річному мешканцю обласного центру, котрий уже двічі був судимий за корисливі злочини — розбій та крадіжки із проникненням у приміщення

Наталія МУРАХЕВИЧ

Окрім того, ще два обвинувальні акти про вчинення ним крадіжок перебувають на розгляді суду. Не зробивши жодних висновків, під час іспитового строку юнак знову скоїв злочини.

24 вересня цього року він проник у господарське приміщення будинку на вулиці Героїв УПА у Луцьку та викрав звітти велосипед вартістю 1700 гривень, а з квартири в будинку на цій же вулиці — різний дріб'язок (пауербанк, фітнес-годинник, USB-шнур) на суму 670 гривень. Господарі помешкання прокинулися від того, що хтось увімкнув світло в оселі, проте злодій вже не застали. Його затримали правоохоронці невдовзі після вчинення крадіжки.

Юнаку повідомлено про підозру у вчиненні крадіжок із проникненням у житло та інше приміщення (кримінальний правопорушення, передбачені ч. 3 ст. 185 Кримінального кодексу України), й наступних 60 днів він перебуватиме під вартою. ■

У ЛУЦЬКУ ВАНДАЛИ ПОНІВЕЧИЛИ МОГИЛИ

Повідомлення в поліцію про наругу над похованням надійшло вранці 8 жовтня з вулиці Селищної

Ольга БУЗУЛУК

Як розповіла заявниця, невідомі понищили та викрали частину металевої огорожі з могили родичів. Також пошкодили й побили облицювальну плитку. Схоже повідомлення надходило до поліції і в Ковелі. Тут невідомі зловмисники позривали надгробні таблички з 9 могил похованих польських поліцейських. ■

Більше новин — на сайті VOLYN.COM.UA

Футбол

«ДИНАМО» ОБМОЛОТИЛО «КОЛОС» «ПЕНАЛЯМИ»

Тим часом збірна України вже завтра може практично гарантувати собі путівку на Євро-2020

Сергій ХОМІНСЬКИЙ

Поєдинок на «Оболонь-Арені» між «Колосом» із села Ковалівка та столичним «Динамо» станом на початок другого тайму видався абсолютно ординарним. Найкращою ілюстрацією чого був рахунок на табло — 0:0.

Проте згодом події почали розвиватися зі справді карколомною швидкістю. Другу «жовту» заробляє Володимир Шепелев, і кияни залишаються вдесятьох. За дві хвилини пряму «червону» одержує Максим Максименко — на думку арбітра, м'яч попав гравцю «Колоса» у власному штрафному майданчику в руку (хоча багато хто переконаний, що футбольний снаряд... влучив у ніс!) — тож команди знову в рівних складах. На додачу до вилучення ще й пенальті. До м'яча підходить Віктор Циганков і реалізовує 28-й поспіль 11-метровий киян в УПЛ, які не хибили «з точки» понад чотири роки. За іронією долі через 20 хвилин той таки Циганков перерве цю рекордну серію, вдруге не зумівши переграти Євгена Волинця. Проте на доданих хвилинах поєдинку головний арбітр матчу Андрій Коваленко втретє вказує на позначку і Беньямін Вербич доводить рахунок до 4:0 на користь «Динамо» (між голами з пенальті був ще дубль Артема Бесєдіна, якого в підсумку назвали кращим гравцем туру).

До речі, історія українського футболу знає випадок, коли суддя впродовж матчу ставив

Фото ffu.org.ua.

Сподіваємось, завтра Роман Яремчук приблизно так святкуватиме свій гол. Пряма трансляція поєдинку Україна – Литва о 21:35 на ТРК «Україна».

навіть чотири «пеналія» у ворота одного клубу. Було це в легендарному домашньому поєдинку луцької «Волині» із

запорізьким «Металургом», в якому «хрестоносці» 29 листопада 2015 року здобули свою найбільшу перемогу — 9:1.

ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ УКРАЇНСЬКОЇ ПРЕМ'ЄР-ЛІГИ:

М	Команда	І	В	Н	П	М	О
1	«Шахтар» (Донецьк)	10	10	0	0	30-6	30
2	«Динамо» (Київ)	10	6	2	2	22-7	20
3	«Десна» (Чернігів)	10	6	2	2	14-4	20
4	ФК «Олександрія»	10	6	1	3	14-12	19
5	«Зоря» (Луганськ)	10	4	4	2	17-10	16
6	«Колос» (Ковалівка)	10	4	2	4	9-15	14
7	СК «Дніпро-1» (Дніпро)	10	3	2	5	10-13	11
8	ФК «Маріуполь»	10	2	4	4	8-16	10
9	«Карпати» (Львів)	10	2	2	6	8-15	8
10	«Ворскла» (Полтава)	10	2	2	6	9-19	8
11	ФК «Львів»	10	2	1	7	7-16	7
12	«Олімпік» (Донецьк)	10	1	2	7	5-20	5

Кращим бомбардиром першості є гравець «Шахтаря» Жуніор Мораес — 9 голів.

Проте матч «Колос» — «Динамо» унікальний тим, що арбітр наважився тричі призначити 11-метровий саме у ворота господарів (такого ще ніколи не було).

Проте й на цьому рекорди поєдинку не закінчилися. Адже перемога над «Колосом» із великим рахунком стала для «Динамо» вже 200-ю в чемпіонатах України.

Тим часом «Шахтар» завдяки голам Жуніора Мораеса і Тайсона з рахунком 2:0 обіграв

— 0:0; СК «Дніпро-1» — «Шахтар» — 0:2; «Колос» — «Динамо» — 0:4; ФК «Олександрія» — «Карпати» — 2:1.

Проте ані слова більше про внутрішній чемпіонат. Адже найближчими днями в центрі нашої уваги буде Національна збірна України. «Синьо-жовті» дуже близькі до того, щоби пробитися через горнило кваліфікації і втретє поспіль зіграти на Чемпіонаті Європи.

Вже завтра, 11 жовтня, ми приймаємо у Харкові литов-

«Подейкують, що прибиральницям після матчів уже доводиться обмітати ворота «Десни» віником, бо павуки заводяться!»

СК «Дніпро-1», оформивши вже десяту поспіль перемогу на старті першості. А кількість забитих Мораесом голів сягнула дев'яти. І це справді багато — адже не раз і не два кращими голеадорами всієї першості ставали футболісти, на рахунку яких було 12, 13, 14 м'ячів...

До речі, у нинішньому розіграші Кубка України «Динамо» та «Шахтар» розпочнуть боротьбу за трофей... поєдинком між собою. Такою була воля жеребу на стадії 1/8.

Ну а чернігівська «Десна» продовжує перемагати і сенсаційно триматися в трійці лідерів УПЛ. До того ж, команда Олександра Рябокона має найнадійнішу оборону — лише чотири пропущені м'ячі в десяти поєдинках. Подейкують, що прибиральницям після матчів уже доводиться обмітати ворота «Десни» віником, бо павуки заводяться!

Результати 10-го туру: «Ворскла» — ФК «Маріуполь» — 1:1; «Десна» — «Олімпік» — 1:0; ФК «Львів» — «Зоря»

ців. І за всієї поваги до наших старих і дуже хороших друзів, ми можемо і мусимо їх перемагати.

Ну а 14 жовтня у Києві гостюватиме чинний чемпіон Європи — збірна Португалії із самісіньким Його Крутезністю Кріштіану Роналду. Здобути у цьому поєдинку очки (звісно, за умови попередньої перемоги над збірною Литви) дадуть нам змогу достроково оформити путівку на Євро-2020...

Відверто кажучи, навіть поразка від Португалії залишає нам майже гарантовані шанси виходу у фінальну частину ЧЄ. Адже в заключному турі — 17 листопада — серби у себе вдома муситимуть перемагати нас із різницею що найменше у шість м'ячів (адже за рівності очок у першу чергу братимуть до уваги особисті зустрічі — ось вам і наші львівські 5:0!).

Але до біса такі варіанти! Нам потрібні перемоги! І над Литвою, і над Португалією, і над Сербією!

ТУРНІРНЕ СТАНОВИЩЕ У ГРУПІ В ВІДБОРУ ДО ЄВРО-2020							
М	Збірна	І	В	Н	П	О	
1.	Україна	5	4	1	0	11-1	13
2.	Португалія	4	2	2	0	10-4	8
3.	Сербія	5	2	1	2	10-12	7
4.	Люксембург	5	1	1	3	5-8	4
5.	Литва	5	0	1	4	4-15	1

РЕКЛАМА

Супер ДРАЙВ

Станьте власником 1 з 3-х АВТО або отримайте 255 000 гривень!

ДОСТАВКА ПРИЗУ ЗАВЖДИ БЕЗКОШТОВНА! 100%

КОД АКЦІЇ: 340557

РАШГВИ 1
 ЗАРТА 2
 УНАФОРТ 3
 ПІХУС 4

Для цього просто складіть ключове слово і якомога швидше повідомте його за безкоштовним номером: 0-800-50-55-41.

Швидше повідомте ключове слово та отримайте 1 з 3-х авто або 255 000 грн!

0-800-50-55-41

Дзвінки зі стаціонарних і мобільних телефонів БЕЗКОШТОВНІ в межах України (понеділок – субота з 8:00 до 20:00, неділя з 9:00 до 19:00)

Продаємо:

- готові комбікорми, концентрати та премікси (БМВД) для всіх видів с/г тварин та птиці,
- підкислювач, абсорбент, засоби для дезінфекції приміщень,
- сухе молоко для ВРХ, бройлер добовий.

Доставка по області безкоштовна.

Тел.: 066 408 77 76, 067 362 95 32, 099 771 49 12, 067 332 62 50, 050 198 45 41, 067 634 82 87.

П. П. БУРМАКА Н. П.

12, 19 та 26 жовтня відбудеться індивідуальний прийом лікарями ефективного лікування від **АЛКОГОЛЬНОЇ ЗАЛЕЖНОСТІ, ТЮТЮНОПАЛІННЯ, ІГРОМАНІЇ, НАРКОМАНІЇ ТА ЗАЙВОЇ ВАГИ** лікування - анонімно

м. Луцьк, просп. Волі, 6 (Федерація профспілок), www.nadiya.com.ua, тел.: (0332) 75-11-75, 20-05-55, моб.: 095-808-20-53, 98-388-88-36.

м. Рівне, тел. (0362) 43-57-58.

Центральний офіс: Черкаси, вул. Ложешнікова, 1/1, (0472) 63-16-16, 63-25-28.

Ліцензія Серія АВ № 539362

* Акція проводиться з 10.12.2018 р. по 24.12.2019 р. на всій території України. Розіграш відбудеться 24.12.2019 р. в м. Києві. Детально про умови акції та місце проведення розіграшу Ви дізнаєтеся з окремого листа. Призовий фонд акції становить 255 000 гривень (у даному макеті представлений у вигляді автомобіля, організатор залишає за собою право вибору між врученням грошового і речового приза). Дана маркетингова акція не є лотереєю, грою (в тому числі азартним або іншим заходом, заснованим на ризику), конкурсом або публічною обіцянкою винагороди без оголошення конкурсу у розумній главі 78 Цивільного кодексу України. Відповідь на дане питання є реєстрацією участі в маркетинговій акції. Відповідаючи на цю акцію, клієнт дає згоду на подальше використання інформації та партнерами його персональної інформації, таку згоду можна відкликати будь-якої миті. Телефон для довідок: (044) 299-55-83 (вартість послуги згідно з тарифами Вашого оператора). © ТОВ «ГАРД СЕРВІС», а/с № 85, м. Київ, 03300, 2019 р.

Печальна рубрика

**«Якщо не встигну,
щось не докажу,
не долюблю когось,
не дочекаюсь...»**

Фото prostopchuk.com.

Колись художник Геннадій Тарасенко написав портрет Василя Простопчука (вгорі). Сьогодні вони обоє розмовляють про мистецтво на Небесах...

Минає 9 днів, як зупинилося серце Василя Простопчука, знамого заслуженого журналіста і неповторного поета, нашого товариша.

Він змалечку осиротів і опікувалася ним бабуся, про яку завжди із вдячністю згадував. Закінчивши Київський державний університет імені Т.Г. Шевченка, повернувся на Волинь, де 35 років працював шеф-редактором газети «Віче», яка кілька разів змінювала назви, а керівник залишався незмінним. Його шанували у колективі, де творили талановиті журналісти.

Василь Васильович любив рідну землю, родину, життя, українське слово, пісню, гумор, театр, а найбільше — Україну. Дружив із людьми різноманітних професій: бізнесменами, митцями, лікарями, письменниками, банкірами, побратимами-журналістами і всіх об'єднував своєю щирою душею. Щоразу на свій день народження він збирав найближчих друзів і дарував кожному нову видану книжку. А вийшло їх понад 30! Василь умів влаштовувати свята. На його творчих зустрічах збиралися відомі митці з усієї України — від Києва до Львова, від Івано-Франківська до Одеси. А скільки гостей побувало на його дачі-музеї на хуторі Фальківне! Не перерахувати.

Василь Васильович досяг гідної кар'єри, мав і високі державні нагороди, і від Української православної церкви Київського патріархату. Але найголовніше, що він відбувся як талановитий, самобутній,

ні на кого не схожий поет, лірик, гуморист, сатирик, залишивши глибокий слід в українській літературі й у серцях читачів.

Ми завжди будемо пам'ятати Василя, його вірші, пісні, гумор, бо, як сказала наша геніальна землячка Леся Українка, «він буде вічно жити, бо мав у серці те, що не вмирає». А Господь нехай прийме його в обійми, як прийняла рідна волинська земля. ■

Від імені друзів народна артистка України Людмила ПРИХОДЬКО.

**Р. С. Якщо не встигну,
щось не докажу,
Не долюблю когось,
не дочекаюсь,
Не поспішайте ставити
межу
Між пеклом цим і тим
одвічним раєм.
Крізь далеч літ, крізь ночі
суєти,
Поезіє, мій краю
необжитий,
У суще все, де небо є і ти,
Єдиним словом повернуся
жити.
І буде так...
Закоханість мою
Розбудить ранок
голосінням чайок,
А я не встигну, я —
не дочекаюсь,
Щось не домовлю, щось
та й затаю.
Василь ПРОСТОПЧУК.**

Історія успіху

Фото з особистого архіву Аліни КОНДРАТЮК.

Інтернаціональна пара з радістю і цікавістю переймає традиції інших країн.

ДЕРУНИ ДО ФРАНЦІЇ ДОВЕДУТЬ

Закінчення. Початок на с. 16

Інна ПІЛЮК

ДИВУВАЛА КОЛЕГ ВІКОМ, ЗНАННЯМИ І... ДИТИНОЮ

Сьогодні Аліні 29, і вона має вже чотири вищі освіти. У Франції на додачу до українських дипломів здобула ще два: культуролога і фахівця з міжнародних відносин. Такі знання дали можливість стажуватися в ЮНЕСКО. Там її вражали розмах роботи і можливість доторкнутися до світових культурних процесів. Вона ж дивувала колег молодим віком і тим, що вже одружена і має дитину. За кордоном сімейні стосунки молоді люди здебільшого відкладають на пізніший час, а тут і навчання, і донечка...

Свою працездатність Аліна пояснює тим, що в чужій країні ти постійно мусиш бути «мобілізованим» в інтелектуальному плані. Все, що пишеш, кажеш, добре обдумуєш, правильно формулюєш. На хорошу високооплачувану роботу беруть найкращих, тож є завжди до чого прагнути. Резюме, мотиваційні листи — дівчина у цьому вже неабиякий спец і навіть створила власний сайт, аби допомагати порадами тим, хто прагне навчатися чи працювати у Франції.

Зараз Аліна готується до чергового кроку: роботи асистента в одній з найбільших тамтешніх бізнес-шкіл. Розумна та цілеспрямована волинянка гармонійно доповнює старшого на 4 роки чоловіка-науковця. Фабріс — фізик.

СЕ ЛЯ ВІ: ПОЦІЛУНКИ ПРИ ЗУСТРІЧАХ, ПІЗНІ ВЕЧЕРІ І ДЕСЕРТИ БЕЗ ЧАЮ

Пара мешкає в регіоні Іль-де-Франс (його центр — Париж) в містечку Жуї-ан-Жосас. Звідти до Версаля — дві зупинки. Волинянка повністю адаптувалася до тамтешнього стилю життя. Звикла до вітань, які неодмінно супроводжуються поцілунками в щічку, потискаками рук на ді-

лових зустрічах між жінками. Щодо побуту, то каже, нічого аж надто відмінного від нашого тут немає. Хіба чоловіки більше допомагають жінкам із домашніми клопотами, хоча тут справа більше у вихованні, ніж у суто якійсь французькій традиції.

Свої кулінарні вподобання Аліна за кордоном не змінила. От хіба трошки підлаштувалася під інакший графік та способи подачі страв. Святковий французький обід — це не все й одразу, як у нас, а спершу на столі з'являється легкий салат, потім — основна страва, потому можна скуштувати сир. Далі подають десерт, і на завершення чай або кава. Що цікаво: напої і десерт пропонують

бажання пообідати. Жарти жартами, але тут обід чітко з 12-ї до 13-ї, немає перекусів та чаювань, таких близьких українцям. Навіть у кафе ти не замовиш обід, наприклад о 15-й. А от вечеряють пізно — після 18-ї. І що дивно: чим південніша область, тим цей час ще більше відтягується.

ВИКИНЬТЕ БІДНІСТЬ ІЗ ГОЛОВИ — І ГАЙДА ЗА МРІЄЮ!

У матеріальному плані у Франції ті ж статті витрат, що й в Україні: доволі дорога оренда житла (найменша квартира-студія поблизу столиці коштує 500 євро при мінімальній зарплаті у 1200–1300 євро, квартира з двох-трьох кімнат обійдеться у 700–1200 євро), проїзний квиток на місяць — 70 євро, літр бензину — 1,5 євро. Літр молока — 1 євро, стільки ж коштує багет, 12 яєць — 2–3 євро, кілограм ковбасок — 10 євро. Продукти різняться в ціні за лежню від якості, так звані товари «біо» (аналогі наших «еко») дорожчі.

Здорова й освічена нація — пріоритет для держави. Навчання в університетах і вищих школах безкоштовне, є тільки реєстраційний внесок. А про здоров'я свідчить така деталь: дітям у малому віці категорично забороняють користуватися гаджетами із сенсорними екранами. І про це нарівні з плакатами про шкоду алкоголю чи цигарок повсюди — нагадування.

За своє нехай і не надто довге перебування за кордоном Аліна зробила висновок: бідність, на яку часто скаржаться українці, — найперше у наших головах. Розвивайтеся, читайте, вчіться, ставте собі цілі — і тоді все неодмінно вдасться. Вчіться самостійно думати, а не запитувати про найменші дрібниці у соцмережах. З таким підходом навіть переїзд в іншу країну буде успішним стартом нового життя. Доведено уже французькою рожищенкою. ■

**« Розвивайтеся,
читайте, вчіться,
ставте собі
цілі — і тоді
все неодмінно
вдасться. Вчіться
самостійно думати,
а не запитувати про
найменші дрібниці
у соцмережах. »**

не одночасно, що для українців, звиклих запивати тістечка чаєм, є незвично.

Усі продукти, які полюбляла на батьківщині, доступні у тамтешніх супермаркетах. Гречку, за якою так часто сумують емігранти, завжди можна придбати у невеликих крамничках, які торгують польськими, російськими чи українськими товарами. А хочеш вареників, то купуєш їхніх «рідних братів» — равіолі або з ліпши сам. Бавитись передачами волинянка не любить. Світ тепер відкритий і можна без проблем придбати найбільшу дивовижку, не кажучи про сало чи інші українські «візитівки».

Аліна, сміючись, додає, що колись прочитала: французом стаєш тоді, коли о 12-й годині у тебе виникає

■ Дід читав – і я читаю!

МІКРОХВИЛЬОВКА ВІД «ВОЛИНІ» ЗНАЙШЛА СВОГО ГОСПОДАРЯ У ГРЯДАХ

Що не кажіть, але нашій газеті таланить на зустрічі з хорошими, працьовитими людьми. І вдвічі приємніше, коли з ними знайомить гарна нагода

Алла ЛІСОВА

Цього разу під час розіграшу подарунків за річну передплату на «Газету Волинь» щасливим видався «квиток» ветерана шахтарської праці з приміського села Гряди Іваничівського району Сергія Миколайовича Шлапака. Підказали, де шукати його оселю, односельчани: «Там, де будеється гарний паркан»... Його зводить своїми руками господар, який, хоч і розміняв восьмий десяток, але й досі майстер хоч куди.

— Все роблю сам, Бог мені дав таке вміння від батька, — з усмішкою розповів Сергій Миколайович, демонструючи вишуканий камін у вітальні. — А оце гляньте — добудував кімнату для сина. І в Луцьку на Вишкові для доньки перетворив хату на справжню «лялю»... А скільки тих євро-ремонтів переробив!

Чоловік у відповідь на запитання, чи траплялося ще отримувати виграти в житті, мовив: «Та де! Усе «вигравав» тільки своїм трудом»...

«**Без улюбленої «Волині» ми ніколи не обходилися. Для нас це газета номер один.**»

Уродженець села Печихови Горохівського району спробував студентського життя аж у Казані, де мешкав його рідний дядько, військовий льотчик. Через сімейні обставини повернувся на Волинь і вступив у Нововолинський гірничо-добувний технікум. Майже все трудове життя пов'язав із шахтою №5 — виконував обов'язки майстра, помічника начальника дільниці, кілька років трудився на ливарному заводі. У п'ятдесят, маючи за плечима підземний стаж, пішов на заслужений

Суперподарунок акції для передплатників багатолітнім читачам нашого видання вручає заступник головного редактора Петро Рузак (ліворуч).

відпочинок. Але не звик сидіти, склавши руки. Тим більше, що в ту пору здобували вищу освіту донька Наталія та син Ігор, котрі сьогодні — на відповідальних посадах. Треба було думати й про якусь житло для дітей, які створили сім'ю. Словом, свої золоті руки Сергій Миколайович тривалий час на повну використовував на заробітках у Польщі. Але не шкодує ні за чим. Усе в його родині — на «дванадцять».

Коли винуватець торжества захопливими розповідями зарядив нас позитивом, прийшла дружина Антоніна Володимирівна. Кинула погляд на подарунок, який ми із заступником головного редактора газети Петром Рузак доставили прямо в хату, аж сплеснула руками: «Класно!»

— Зізнайтеся, залишите собі мікрохвильовку чи відправите у Володимир-Волин-

ський або Луцьк? — жартома запитала.

— О, ні! Старішу поставлю у літній кухні, а ця служитиме тут, — мовила жінка, на адресу якої ще дорогою почули чимало гарних слів. Турботлива дружина, мама, бабуса трьох онуків, прекрасна господиня. А ще — квітницарка, яка щороку не лише власне обійстя прикрашає трояндами, тюльпанами, хризантемами, а й постійно висаджує їх біля

церкви Казанської ікони Божої Матері. Каже, що часу вистачає, бо майже гектар поля обробляють без проблем: чоловік змайстрував і тракторець, і картоплесаджалку, і сівалку, і плуги, словом, весь інвентар. Від господарських питань Антоніна Володимирівна перекидає місток розмови до головної теми:

— Без улюбленої «Волині» ми ніколи не обходилися. Для нас це газета номер один, — щиро ділиться враженнями про видання. — Чоловік починає читати зі спортивних новин і переходить до політики (сміється. — Авт.), цю серйозну інформацію підкріплює «Фактами». А я не ляжу спати, поки не передивлюся все від першої і до останньої сторінки! Коли Сергій сказав, що ми стали володарями головного подарунка, спочатку думала, що це якась афера. Знаєте, як то зараз буває. Давай відразу дзвонити до дітей... А сьогодні повідомила їм, що чекаємо гостей.

Уже за кавуванням (мусили «обмити» цінну річ, щоб добре експлуатувалася) зізналася, що маємо грих: у відповідь на запитальні погляди (що то за начальство в селі?) агітували їхніх односельчан йти на могорич у зв'язку з такою приємною подією.

Тепла, сонячна атмосфера цієї родини спонукала побути тут довше, поспілкуватися. Але попереду ще були важливі справи. Ми пообіцяли, що обов'язково приїдемо на «золоте» весілля, яке подружжя відзначатиме у січні наступного року. Але взяли з них слово: в якості весільного подарунка Сергій Миколайович передплатить для дружини газету «Так ніхто не кохав», а Антоніна Володимирівна для своєї половини — «Читанку для всіх». ■

Передплатили — і виграли!*

Першими володарями подарунків від «Газети Волинь» серед передплатників видання на весь 2019 рік стали:

- суперприз — мікрохвильова піч — Шлапак С. М. (с. Гряди Іваничівського району);
- 500 грн — Пневська М. В. (с.мт. Олика Ківерцівського району);
- 10 кг цукру — Токарська Г. С. (с. Ветли Любешівського району).

* — Під подарунком мається на увазі придбання товару за 0,01 грн з ПДВ.

І ви не зволікайте та вигравайте: **передплатний індекс – 30000**

«А тепер разом із «Волинню» і «Цікавою газетою» ми будемо читати «Так ніхто не кохав» і «Читанку для всіх!»

■ Адреса бід

ЗВЕРТАЄМОСЬ ДО ВСІХ НЕБАЙДУЖИХ СЕРДЕЦЬ

У 13-річної Анастасії Марчак (на фото) із Володимира-Волинського — важкий сколіоз III ступеня (ідіопатичний грудно-поперековий). Дівчина — інвалід. Її спина вже викривлена на 44 градуси. Хвороба прогресує. Допомогти може складна операція з установленням конструкції у спину, яка триматиме хребці в правильному положенні. Коштує вона 180 тисяч гривень. Така сума непідйомна для мами, котра сама виховує доньку. Ми звертаємося до всіх небайдужих людей із проханням допомоги зібрати гроші на операцію.

Мама — Марчак Ліна Володимирівна,
тел. 0634084142.
Номер картки 5168757363048176,
ПриватБанк.

■ Зверніть увагу!

РОЗШУКУЮТЬСЯ АВТОРИ ОРИГІНАЛЬНИХ ЛОГОТИПІВ ТА СЛОГАНІВ ШАЦЬКОЇ ГРОМАДИ

В ОТГ запрошують охочих долучитися до відкритого конкурсу

Леонід ОЛІЙНИК

За словами організаторів, дизайн-продукт має враховувати місцеві візуальні образи, формувати чітке позиціонування громади, а також містити унікальні особливості. Положення про відкритий творчий конкурс на визначення логотипу та

слогану об'єднаної територіальної громади Шацької селищної ради розміщено на сайті ОТГ. Для участі необхідно подати заявку в Шацьку селищну раду до 31 жовтня 2019 року за адресою: **44000, Волинська область, Шацький район, смт Шацьк, вул. Природна, 33**, або в електронному вигляді — shsrada1@ukr.net. У конкурсі можуть брати участь як фізичні, так і юридичні особи. Підбиття підсумків відбудеться з 1 по 14 листопада 2019 року. ■

ЧЕТВЕР, 17 ЖОВТНЯ

UA: ПЕРШИЙ
06:00 М/с «Тачки проти»
06:05 М/с «Врумзі»
06:30, 07:00, 08:00, 09:00, 09:25, 13:00, 15:00, 18:00, 21:00, 23:15, 02:00, 05:20

(16+) 02.55 Т/с «Діві ліки» (12+)
03.40 «Щоденник вагітної»
05.10 «Тор Shop»
UKRAINA
06:30, 07:10, 08:15 Ранок з Україною

1+1
06:30, 07:10, 08:10, 09:10 «Сніданок з 1+1»
07:00, 08:00, 09:00, 12:00, 16:45, 19:30 ТСН: «Телевізійна служба новин»

06:30 Т/с «Коли ми вдома»
09:10 Т/с «Коли ми вдома. Нова історія»
12:05 «МастерШеф. Професіонали» (12+)

СУБОТА, 19 ЖОВТНЯ

UA: ПЕРШИЙ
06:00 М/с «Тачки проти»
06:05 М/с «Врумзі»
06:30, 07:10, 08:10, 09:10, 09:10 Доброго ранку, Країно!

06:30 Т/с «Діва світу»
08:15 «Орел і решка. Івлеева vs. Бедняков»
05.05 М/ф «Казка про царя Салтана»
UKRAINA
07:00, 15:00, 19:00 Сьогодні

05:50 М/с «Том і Джеррі»
07:05 Т/с «Бібліотекарі» (16+)
08:00 Т/с «Цілком таємно» (16+)
10:00 Ревізор

06:00 ТЕТ Мультиранок
09:30 Х/ф «ЩОДЕННИК СЛАБАКА З СОБАЧИ ДНІ» (16+)
11.15 Т/с «Ранна пташка 2»

СУБОТА, 19 ЖОВТНЯ

12:50 Хто проти блондинок (12+)
14:50 Хто зверху? (12+)
16:40 М/ф «Добриня Микитич і Змії Гориничі» (16+)

ЕВРО-2020
06:25 Швейцарія - Ірландія. Відбір до ЄВРО-2020
08:15 Огляд 3-го ігрового дня. Відбір до ЄВРО-2020

06:00 ТЕТ Мультиранок
09:30 Х/ф «ЩОДЕННИК СЛАБАКА З СОБАЧИ ДНІ» (16+)
11.15 Т/с «Ранна пташка 2»

СУБОТА, 19 ЖОВТНЯ

08:15 Ніцца - ПСЖ. Чемпіонат Франції
10:00, 15:55, 22:30 Футбол NEWS
10:25 Yellow. Прем'єра

П'ЯТНИЦЯ, 18 ЖОВТНЯ

UA: ПЕРШИЙ
06:00 М/с «Тачки проти»
06:05 М/с «Врумзі»
06:30, 07:00, 08:00, 09:00, 09:25, 13:00, 15:00, 18:00, 21:00, 00:35, 03:50, 05:10

UKRAINA
06:00, 09:30 Зірковий шлях
06:30, 07:10, 08:15 Ранок з Україною

05.25, 22.30 «Слідство вели... з Лейондом Каневським»
07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 17.40 Новини

05:35 Громадянська оборона
06:30 Ранок у великому місті
08:45 Факти. Ранок
09:15, 19:25 Надзвичайні новини

НЕДІЛЯ, 20 ЖОВТНЯ

UA: ПЕРШИЙ
06:00 М/с «Тачки проти»
06:05 М/с «Врумзі»
06:30, 07:10, 08:10, 09:10 Доброго ранку, Країно!

UKRAINA
06:30 Сьогодні
07:30 Зірковий шлях
10:30 Т/с «Будь що буде» (12+)

MEGA
06:00 Бандитська Одеса
08:10, 13:50 Правда життя
09:05, 18:00 Земля 2050

06:00 Мультифільми
08:00 Т/с «Моссад-2» (16+)
09:40, 18:15 «Спецкор»
10:10 Антисомбі. Дайджест

НЕДІЛЯ, 20 ЖОВТНЯ

06:00 ТЕТ Мультиранок
09:35 Х/ф «ЕЛВІН І БУРУНДУКИ З»
11.15 Т/с «Ранна пташка 2»

10:00, 15:40, 22:15 Футбол NEWS
10:20 Франція - Туреччина. Відбір до ЄВРО-2020

05:05, 04:45 «Тор Shop»
06:05 Х/ф «МАМО, Я ЛЮТЧИКА ЛЮБЛЮ»

НЕДІЛЯ, 20 ЖОВТНЯ

06:00 ТЕТ Мультиранок
11.25 М/ф «ЩОДЕННИК СЛАБАКА 4: ДОВГА ДОРОГА»

Історія успіху

Аліна і Фабріс мають спільні захоплення, тому можна впевнено сказати, що вони знайшли свої половинки.

Фото з особистого архіву Аліни Кондратюк.

Франція хоч і не замінила Аліні Батьківщини, проте стала непоганим майданчиком для професійного старту.

Отакої!

Помічниця нардепа Тищенка не змогла сказати, хто перший Президент України

22-річна помічниця народного депутата від партії «Слуга народу» Миколи Тищенка (до обрання був телеведучим. — Ред.) Мар'яна Михолап (обоє на фото) згадала тільки ім'я першого Президента України Леоніда Кравчука і заявила, що в парламенті 300 нардепів

Конфуз із нею стався під час відповіді на запитання бліцу в інтерв'ю виданню «Обозреватель». «Кучма. Ні, ні, ні... Зараз, Леонід його звали. Я точно пам'ятаю, дайте секунду. Кучма був дуже довго», — сказала вона.

Потім помічниця Тищенка не змогла назвати правильну кількість депутатів Верховної Ради дев'ятого скликання. «Я знаю, що скоротили, зараз 300», — зазначила вона.

«Мар'яна заявила, що цікавиться політикою «ще зі школи»»

Михолап у цьому ж інтерв'ю розповіла, що закінчила Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана з червоним дипломом за спеціальністю економічна кібернетика. Мар'яна заявила, що цікавиться політикою «ще зі школи». Також додала, що має досвід участі у «творчих зйомках, фотосесіях».

Словом, розумна та активна дівчина. Ну, а те, що не знала прізвища першого Президента... А хіба це обов'язково, щоб допомогти нардепу?

фото youtube.com.

ДЕРУНИ ДО ФРАНЦІЇ ДОВЕДУТЬ

Уродженка Рожища Волинської області Аліна Кондратюк у 29 років має чотири вищі освіти і після закінчення французьких вишів отримала право стажуватися в ЮНЕСКО та роботу у престижній бізнес-школі

Інна ПІЛЮК

ЗНАЙОМСТВО НА ЗАКАРПАТТІ ЗАВЕРШИЛОСЯ НАВЧАННЯМ У ВЕРСАЛІ

Аліну не можна було не помітити серед сотень відпочивальників на пляжі Світязя. Її вирізняло бурштинове руде волосся і бездоганна французька, якою спілкувалася зі своїм супутником та білявою дівчинкою. І якби не кілька українських слів, випадково почути від неї, ніколи б і не запідозрила, що ця жінка — наша землячка і її шарм насправді волинський.

За випадковим знайомством захавався цілий екскурс у тонкощі французького життя. Аліна Кондратюк — із Рожища, але останні три роки мешкає у Франції. Туди поїхала навчатися, згодом вийшла заміж. Із чоловіком Фабрісом виховують донечку Естель.

Якщо більшість історій про закардонне заміжжя мають ланцюжок: поїхала — познайомилася — живуть разом, то Алініна починалася трохи інакше. На одному з рок-фестивалів на Закарпатті іноземець шукав, де можна пооби-

дати. Дівчина почула французьку, якою вже на той час добре володіла, і вирішила допомогти: замовила хлопцю велику порцію дерунів.

На «десерт» новий знайомий

«Ніхто не виграв право на навчання в лотерею, ні для кого воно не стало манною небесною. Тільки щоденна праця веде до успіху.»

отримав спілкування, яке згодом переросло в дружбу. Відстань не стала на заваді, рятував всюдисущий інтернет. А згодом дистанція і взагалі зникла: Аліна ризикнула і вступила до французького вишу.

ЯБЛУКО І ЯБЛУНЯ ЗНОВУ НЕ ПІДВЕЛИ

Хоча ризиком такий вчинок називати, напевне, не зовсім правильно. Рожищенка тоді вже мала дві вищі освіти, здобуті в україн-

ських університетах (іноземна філологія та туризм). Вона цілком реально оцінювала свої можливості і чітко знала, чого ще хоче досягти. До нового життя їй бракувало хіба тільки поштовху, яким і став Фабріс. На той час їхнє спілкування переросло у більш тісні стосунки. Франція, яка зі шкільних років була присутня у її житті у вигляді уроків, невпинно ставала ближчою.

Вже не вперше переконуєся, що в історіях, де прості волинські хлопці й дівчата дивують своїми знаннями і стають студентами кращих навчальних закладів світу, немає ніяких чудес. Ніхто не виграв право на навчання в лотерею, ні для кого воно не стало манною небесною. Тільки щоденна праця веде до успіху.

Так було і з іноземною мовою в Аліні. Бажання вчити французьку збіглося з тим, що називають «легко дається», допомагали ще й гени мами-викладача. Тож згодом дівчина стала постійною учасницею олімпіад із цього предмета. Вибір майбутньої спеціальності став очевидним — іноземна філологія.

Закінчення на с. 12

Волинь
www.volyn.com.ua
Головний редактор і відповідальний за випуск
ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович

Газета виходить двічі на тиждень: у вівторок і четвер.
Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі ТзОВ «Газета «Волинь»
ЗАСНОВНИК: ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»
АДРЕСА РЕДАКЦІЇ І ВИДАВЦЯ: 43025, Луцьк, просп. Воли, 13
E-mail: volyn.nova@gmail.com, reklama.volyn@gmail.com
Заснована 27 вересня 1939 року.

Редакція залишає за собою право літературне редагування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи не повертаються й не рецензуються. Редакція може не поділяти думку авторів. Періодично або відтворення у будь-якій формі матеріалів, розміщених у газеті «Волинь-ноva» чи на її інтернет-сторінці, без письмової згоди видання заборонено. Публікації під рубриками «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодійність», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із позначкою «друкується на правах реклами». За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, газета відповідальності не несе.
Редакція залишає за собою право відмовити в розміщенні рекламної статті, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завдати шкоди виданню.

Примірники 72-38-94	Місцевого самоврядування і сільського життя	ВІДДІЛИ РЕДАКЦІЇ
Заступники головного редактора Ульський Василь Михайлович 72-38-89 Світліковська Галина Йосипівна 72-20-07 Рузак Петро Макарович 72-38-94 Римар Микола Анатолійович 72-38-94 Наумук Сергій Васильович 72-51-02	Інформації Козюпа Мирослава Павлівна 72-61-21	Реклами і маркетингу Борох Сергій Іванович 77-07-70
Відповідальний секретар Трофимчук Тамара Сергіївна 72-51-02	Соціального захисту Сомова Євгенія Володимирівна 72-38-94	Листів і зв'язків із читачами Криштоф Олег Степанович 72-51-02
Заступники відповідального секретаря Харчук Олена Андріївна 72-06-66 Місюк Олена Миколаївна 72-06-66	Економіки Лісова Алла Степанівна (244) 3-11-78	Приватних оголошень Тимошук Руслана Борисівна 72-39-32
Головний юридичний редактор Мішук Олександр Ярославович 72-06-66	Освіти і культури Занюк Лариса Віталіївна 72-38-94	Спеціальний кореспондент Власюк Людмила Миколаївна 72-38-94
Головний бухгалтер Вдовиченко Тамара Федорівна 72-71-07		Фотокореспондент Філюк Олександр Миколайович 72-06-66

Наступний номер «Волині» вийде у четвер, 17 жовтня.

ТзОВ «Газета «Волинь»
п/р 26008055520122
КБ «ПриватБанк», МФО 303440
ЄДРПОУ 02471695
Друк офсетний.
Обсяг 4 друк. аркуші

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС: 61136

Рестраційний номер
КВ 22901-12801 ПР 15.09.2017 р.
Віддруковано: ТОВ «Поділля-Тер»
м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.:
(0352) 52-27-37. http://a-print.com.ua

Тижневий тираж 51300.
Замовлення №853.